

॥ १० ॥ प्रगुणीभव अनुकूलोभव ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सुकुमारीनाम्ना सौम्योत्तमं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रवर्ततं प्रवर्तमानं ॥ २२ ॥ तत्त्वां ॥ २३ ॥ २४ ॥
 संजयंश्चैत्यमभ्येत्यराजानमिदमूचतुः ॥ आवांभवतिवत्स्यावःकंचित्कालं हितायते ॥ १० ॥ यथावत्पृथिवीपालआवयोःप्रगुणीभव ॥ तथेति कृत्वा राजा तौ स
 कृत्योपचचारह ॥ ११ ॥ ततः कदाचित्तौराजामहात्मानौ तपोधनौ ॥ अब्रवीत्परमप्रीतः सुतेयं वरवाणिनी ॥ १२ ॥ एकैव मम कन्यैषा युवां परिचरिष्यति ॥ दर्श
 नीयानवद्यांगीशीलवत्तसमाहिता ॥ १३ ॥ सुकुमारीकुमारीचपद्मकिंजल्कसुप्रभा ॥ परमं सौम्यमित्युक्तं ताभ्यां राजा शशासतां ॥ १४ ॥ कन्ये विप्रावुपचरदे
 ववत्पितृवच्चह ॥ सा तु कन्या तथेत्युक्त्वा पितरंधर्मचारिणी ॥ १५ ॥ यथानिदेशं राज्ञस्तौ स कृत्योपचचारह ॥ तस्यास्तेनोपचारेण रूपेणाप्रतिमेन च ॥ १६ ॥ नार
 त्मने ॥ १८ ॥ शशंसहृद्यंती ब्रवीडमानः सधर्मवित् ॥ तपसा चेंगितैश्चैव पर्वतोथबुबोधतं ॥ १९ ॥ कामार्तं नारदं क्रुद्धः शशापै नंततो भृशं ॥ कृत्वा समयमव्यग्रो
 भवान्वै सहितो मया ॥ २० ॥ यो भवेद्भृदिसंकल्पः शुभो वायदिवा शुभः ॥ अन्योन्यस्य स आख्येय इति तद्वैष्टपाकृतं ॥ २१ ॥ भवता वचनं ब्रह्मं स्तस्मादेष शपाम्य
 हं ॥ न हि कामं प्रवर्ततं भवानाचष्टमेपुरा ॥ २२ ॥ सुकुमार्याकुमार्या तितस्मादेष शपाम्यहं ॥ ब्रह्मचारी गुरुर्यस्मात्तपस्वी ब्राह्मणश्च सन् ॥ २३ ॥ अकार्षीः समय
 भ्रंशमावाभ्यां यः कृतो मिथः ॥ शप्येतस्मात्सुसंकुद्धो भवंतं तं निबोध मे ॥ २४ ॥ सुकुमारी च ते भार्या भविष्यति न संशयः ॥ वानरं चैव ते रूपं विवाहात्प्रभृतिप्रभो
 ॥ २५ ॥ संद्रश्यंति नराश्चान्ये स्वरूपेण विनाशनं ॥ सतद्वाक्यं तु विज्ञाय नारदः पर्वतं तथा ॥ २६ ॥ अशपत्तमपि क्रोधाद्वाग्निनेयं समातुलः ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण स
 त्येन च दमेन च ॥ २७ ॥ युक्तोपि नित्यधर्मश्च न वै स्वर्गमवाप्स्यसि ॥ तौ तु शम्वाभृशं क्रुद्धौ परस्परममर्षणौ ॥ २८ ॥ प्रतिजग्मतुरन्योन्यं क्रुद्धा विवगजोत्तमौ ॥
 पर्वतः पृथिवीं कृत्स्नां विचचार महामतिः ॥ २९ ॥ पूज्यमानो यथान्यायं तेजसा स्वेन भारत ॥ अथ तामलभत् कन्यां नारदः संजयात्मजां ॥ ३० ॥ धर्मेण विप्रप्रवरः सु
 कुमारीमनिदितां ॥ सा तु कन्या यथाशापं नारदं तददर्शह ॥ ३१ ॥ पाणिग्रहणमंत्राणां नियोगादेव नारदं ॥ सुकुमारी च देवर्षिं वानरप्रतिमाननं ॥ ३२ ॥ नैवा
 वमन्यत तदा प्रीतिमत्येव चाभवत् ॥ उपतस्थे च भर्तारं न चान्यं मनसाप्यगात् ॥ ३३ ॥ देवं मुनिं वायक्षं वापतिवत्पतिवत्सला ॥ ततः कदाचिद्भगवान्पर्वतोनुच
 चारह ॥ ३४ ॥ वनं विरहितं किंचित्तत्रापश्यत्स नारदं ॥ ततो भिवाद्यप्रोवाच नारदं पर्वतस्तदा ॥ ३५ ॥ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥